

# KURJER WARSZAWSKI

D. 20. Lipca.

ŚRODA.

ROK 1831.

N<sup>o</sup> 194.

WSPOMNIENIA.

Narodzenie Zygmun-  
ta III. 1566.

Mówią że granica między *Galicią* a *Królestwem Polskiem* wkrótce będzie tak iak dawniej otwartą dla przejeżdżających osób i dla przewożenia wszelkiego rodzaju towarów. — Wczoraj znowu przyprowadzono kilkadziesiąt morderców nieprzyjacielskich. — Ilra: *Gustaw Małachowski* wrócił do Warszawy. — W *Litwie* odbyło się kilka utarczek pomysłnych dla Polskiego oręża; słychać że znowu powstańcy i wojsko nasze zbliżyły się ku *Wilnu*. — Połączenie się powstańców *Owrukich* z *Mozyrskiem* jest bardzo ważnem; liczna tamieczna tak zwana *drobna szlachta* składa huciec straszny wrogiem; krąży nawet w okolicach *Bobrujska* i już kilka razy uwolniła prowadzonych do tej twierdzy jeńców Polskich. — Wojska Austriackie są pomnażane, i cała armja zostaje w pogotowiu do boju. — Okolice *Katuszyna* aż do *Siedlec* opuścił nieprzyjaciel; poniosłszy w tych dniach bardzo dotkliwe straty. — Rosjanie onegdaj znowu weszli do *Płocka*; przeprowadziła się u *Nieszwau*; chcą przeto z tej strony zbliżyć się pod Warszawę; której mieszkańcy dali dowód w r. 1794 że są zdolni odeprzeć dumnych napastników; ponowią a raczej o tysiąckroć pomnożą ów zapał obywatelski iaki i wlepczas tak dzielnie dopomógł do odpędzenia nieprzyjaciół. Już u Wice Gubernatora zapisują się ochotnicy kto iaką broń i gdzie pragnie walczyć. Jutro o godzinie tej rano, przy odgłosie muzyki hymnów patriotycznych, *Rada Muncypalna* na czele obywateli wszelkiego stanu, poci i wieku wyruszy zapać okopy; odezwa w tej mie-

rze tejże Rady jest następująca: Po ośmiu miesięcznym, zaciętym z nieprzyjacielem boju, po tylu świętynych i cudownych niemal *Wojska Narodowego* czynach; zbliżyć się zdaje nroczyta i dla stolicy chwila, chwila, która najpiękniejszą w dziejach ludu stanowić może kartę. Zapamiętały wróg niepodległości Polski, iakby widocznie na własną zasłębioną zgubę, niepomny, ani krwawej nanki, iaką odebrał od *Kilińskich* i *Sieraków*, niepomny na postrach iaki po całym jego państwie noc 29 Listopada rozniósł; śmie myśleć, że łatwo będzie mógł opanować Warszawę. Bóg sprawiedliwy, który tak widocznie świętej naszej błogostawie sprawie, w nagrodę tyloletniego cierpienia, chce zapewne, aby dumny olbrzym, w tem samem miejscu skonał, w którym go najpierwszym ugodzono ciosem. Bóg sprawiedliwy, chce zapewne, aby stolica Polski, o tyle przeniosła poświęceniem się i sławą swoją, wszystkie miasta świata całego, o ile bohatyrskie czyny wojowników naszych przenoszą wszystkie dotąd znane czyny żołnierskie. Obywatele Warszawy! przy niezachwianej ufności, w świętość powstania naszego, ramie każdego z was silnem jest dostatecznie, a nieustraszone piersi nieprzełamanym będą pułkierzem. Wszakże przytem przekonaniu nie należy pogardzać i sztuką. Groźne Wały, wznoszone najętym robotnikom za *Wolą* i *Powązkami*, bliskie już są ukończenia. Od waszej chęci zależy Obywatele, aby dzieło tak ważne, stało się dziełem kilkadziesiąciu godzin. Znajdźcie się taki, który od tyle mi-



tej Polakowi pracy, wiekiem, słabością, albo picią wynawiać się będzie? Pospieszajmy więc do niej wszyscy bez zwłoki. Wy nadewszystko, zacni przełożeni Cechowi, przy rozwiniętych chorągwiach i z rydłem w ręku, wołajcie, iakieście niegdyś już tylo krotnie wołali, na majstrów, czeladź, żony, i dzieci wasze, do *Wałów! do Wałów! do Wałów!*

Głoszono wczoraj, że nieprzyjaciele już są w *Brześciu Kuiańskim*; niezawodną mamy wiadomość że w tem mieście iakoteż w *Włocławku* są nasze wojska z oddziału Jenerała *Stryeńskiego*. — Wczoraj już z *Podlasia* aż z *Łosic* przybyły fury ze zbożem na sprzedaż do *Warszawy*, w której o 2 razy droższe jest wszelkie zboże.

Onegdaj gdy szanowne Kwestarki zaczęły zbierać wsparcia dla Żon i Dziełatek obrońców ojczyzny, wśedłszy do iednej z kamienic na ulicy *Niecałej*, nieznalazły w mieszkaniu nikogo prócz 10letniej Panienki, która z żalem rzekła: „Mamy niema w domu, ale ięśli przyięte będą kolczyki złote, które są moją własnością, to bardzo proszę przyięć“ i natychmiast wyięła z ucha kolczyki; włożywszy je w koszyk! Luba, przyjemna Dziecino; twoja patryotyczna ofiara z tkliwą wdzięcznością przyiętą została. — Na tejże ulicy Fabrykant *Poiazdów* nie nieraczył ofiarować, lecz iego Chłopak pospieszyszy za odchódzającemi Kwestarkami, oddał 3 grosze, które składały cały iego majątek; zaiste jest to prawy Polak! W ogólności *Jzraelici* nawet w ustronnych ulicach mieszkający i ubodzy, chętnie choć małym darem, lecz uprzejmie zasilają tę kwestę.

*Wyjętek z listu pisanego w Płockiem dnia 14 b. m.* „Dziś tydzień na wieczór przystąpiła awangarda Kozacka razem do *Bielska*, do *Drobina*, a do *Płocka* od strony *Płońska*, nazajutrz ustąpili Kozaki z *Bielska*, traktem

ku *Dobrzyniowi* i przez 2 lub 3 dni przecinając armja regularnego wojska ku *Wisle*, uśadowili się z główną kwaterą *Paszewicz* w *Płocku*, a *W. Xże Michał* pod *Płockiem* w *Szczepowie*, zaś bagaże załgneły obozami, począwszy od *Bielska*, przy trakcie aż do *Dobrzynia* i okolicy, a od *Konar* aż do *Płocka* i okolicy. W niedziele dały się spozstrzedz patrole Polskie od *Płońska*, u *Góry*, a od *Racicza* aż w *Drobinie*, gdzie oraz pojмали 4ch officerów zabłąkanych czy chorych, co tak strwożyło Rossjan, że główne kwatery przeniosły się z *Płocka* do *Parzenia*, między parowy, a strażę piekielne sięgały, nas aż do *Bielska*, i tabory wraz ruszyły ku *Wisle*, wczoraj dopiero opuściły rzeczne strażę *Płock* i naszą tu okolicę, ale iak tu słyszemy od włościan wracających od armji z swemi furmankami ziętami, cała armja leży w *Lipnowskim*, począwszy w linii iak jest trakt od *Płocka* przez *Jasien* do *Lipna*, aż ku brzegom *Wistły*, a główna kwatera, dziś ieszcze stoi w okolicach *Dobrzynia*. Jesteśmy tu wczoraj i dziś iak w miechu, bo nie wiemy co nas dalej czeka, to przynajmniej wiadomo nam, że już od *Ciechanowa* i *Płońska*, żadnej armji Roskiej nienależy nam się spodziewać w tych czasach, bo już ta w ruchu tu będąca wyczerpneła się. Usiłowano budować mosty pod *Płockiem*, u starej *Zupy solnej* przez kępę i w *Dobrzyniu*, ale armaty Polskie z lewego brzegu zniszczyły te obiedwie proby, a do tego że woda bardzo jest teraz wezbrana, prowadzili tu przez *Bielsk* dużo pontonów, ale officerowie co u nas bywali mówili że te nie są zdadne na tak szeroki strumień. Powtarzali oraz niektórzy że iako oni tu weszli celem przeprowadzenia się przez *Wisłę*, wszystkie wyrachowane nadzieie w rządzie Pruskim pokładają iż albo im pomoże do zbudowania mostu na łyżwach w o-



kolicy Nieszawy, albo pozwoli przejść przez Toruń. Słowem, do dziś dnia Lipnowskie nie-  
szczęśliwe, nawet i żywi armją, którą liczą  
tu do 100,000, ile zaś my ją tu bezstronnie  
oceniamy, zdać nam się że nie wynosi ta ar-  
mja nad 50,000, w której więcej dało nam  
się spostrzegać kawalerji i багаżowych powóz-  
ków iak infanterji. Armat prowadzą dosyć. Pa-  
trole nasze pojmały 4ch officerów, nie dały  
się i tam więcej spostrzedz. U Płocka tylko  
z gór dała się spostrzegać pułki Polskie prze-  
ciągające ku Włocławkowi. W ogólności, Ros-  
sjanie ścisła tu dyskrecją trzymali względem  
nas. Wszystko do życia iakoto: maki, chleb  
bochenkami, żyto, owies, bydło kupowali za  
gotowy grosz wszędzie; zawsze się tu snuli  
officerowie, furazery, co iędzili po wsiach  
i kupali, niedopuszczając się nawet rewizji,  
gdzie im powiedziano że ktoś nie ma do sprze-  
dania. Działy się zaiste nadużycia od tych fu-  
rażerów, za pomocą postrachów za tanną ce-  
nę wszystko od nas nabywali, ale to uważa-  
liśmy za ich błąd indywidualny dla osobiste-  
go zysku, w ogólności zaś widzieliśmy, że z  
wyższych rozkazów armja za gotowy grosz jest  
utrzymywana. Ale co nas podniszczyło choć  
nie wszędzie, że w braku owsa i siana iako  
wobec przednowka, kawalerja i багаże gdzie  
stały obozem na dniówki tam i łaki i ia-  
rzyzny ścięli wmiarę potrzeby, zaczynając ie-  
dnak od łak, bo i tu mają przykaz aby gdzie  
łaki staroża, zboża nietykali; iednak stojąc  
obozem przez 3 dni w miejscu w którym dla  
wezbranej wody niemogli łak użyć, w znacz-  
nej liczbie zebrani, zniszczyli mi wszyst-  
kie iarzyzny, pszenice i większą część żyta,  
rozebrali wszystkie płoty na ognisko, bo z  
tym nie można było wystarczyć zwózki drze-  
wa, oraz iak mnie weteraj najboleśniej sza bo-  
daj nieprawdziwa, wiadomość dostał, spobili

za sobą moje drogie mosty i młyny zapewne  
dla zniszczenia tartaku. Domy nasze wolne  
były od wszelkiej napaści, włóścianie tylko  
od zgłodniałych ucierpieli, ale nie dziwić się,  
kiedy widziałem sam, że z głodu iedli natkę  
od kopru, od marchwi etc. Wszyscy officero-  
wie w ogólności, co w naszych tu domach by-  
wali trzymali się ścisłej grzeczności, dawali  
nam załogi, a byli i tacy, co wzdychali za  
naszą sprawą. Kozaczyzna tylko i prości żoł-  
nierze naprzykrzali się, wojsko w ogólności  
jest znużane, biedne, pułki niekompletne,  
naprzykład ten pułk co szedł pierwszy na  
most u *Ostrołęki*, a który tak nieliczny że ma  
tylko kilkaset ludzi. Na główną kwaterę na-  
rzekano w Płocku, uczyli tam że i *Paraske-  
wicz* i jego sztab są nieprzystępni; za niezdję-  
cie czapki aresztowano obywateli tamtejszych.  
Po między innemi grzecznemi officerami, mie-  
liśmy tu iednego bardzo do rzeczy człowie-  
ka z gwardji, opowiadał nam on, iak *Lubecki*  
w obliczu iego okazywał się być dobrym Po-  
lakiem! mianowicie był on na warcie na po-  
koiach u Cesarza, w ten czas gdy *Jezierski* miał  
audjencją pożegnania z powrotem do Polski,  
tam obecny *X. Lubecki* mocno, śmiało i wie-  
le wstawiał się publicznie za sprawą Polską  
do Cesarza, poczem dostał rozkaz aby został  
w Petersburgu.

*Odezwa Dowódcy Powstania w Obwodzie  
Warszawskim do Obywateli tegoż Obwodu.*  
OBYWATELE! Nadeszła chwila pożądana w  
której nieprzyziacieli party przez nasze wale-  
czne wojska, oczeknie może na lewym brze-  
gu *Wisty*, wśród siedzib waszych Szanowni  
Obywatele ostatniego razu, którym tej hydzie  
północnej żeb zetrzeć mamy i zaisnąć pro-  
mieniem Polaka wolności! Ten zaszczyt zła-  
Ojczyzna na Was Szanowni Obywatele wzy-  
wając Was do *pospolitego ruszenia*. W apra-



gnione pomsty dłonie, chwyciliście już oręż, a serca Wasze biją z niecierpliwości, w oczekiwaniu momentu, kiedybyście okazali przed światem, że gdzie *Wojsko z Narodem* *Naród z Wojskiem*, tam niemasz siły którejby się dłoń walecznych oprzeć nie była w stanie. Tym ożywił duchem, i z religijnem poświęceniem sprawę Naszej BOGU, w Jego Świętem Imieniu rozpoczęliśmy, tę nierówną co do siły fizycznej, lecz wyższą w sile moralnej walkę. Przedwieczny pobłogosławił nam, a już z ogromnych zastępów Mikołaja, zaledwie stały odpór dla waleczących za wolność pozostał. Teraz jest chwila Obywatele zadania wrogowi ostatniego ciosu, teraz jest czas pomścić się wydartego nam bytu naszego politycznego, wolności i knowanych od wieku na zgubę naszą zamachów, teraz macie porę pomścić się krwi Synów waszych Ojców i Braci w tej zabójczej poległych walce. Środkiem do dopięcia tego celu jest obwołane dzisiaj Pospolite Ruszenie. Czujcie to Szanowni Obywatele, iż aby skutecznie działać, podstawą naszych czynności powinny być jedność, zgoda i porządek. Poświęcenie i bitność są wrodzonym żywiołem Polaka, tego dalszcie dowody. Dzisiejsze pospolite ruszenie składa się z piechoty, czujcie to dobrze, że przy takiej masie pieszego żołnierza konieczną jest potrzebą jakaś cząstka konnicy która by skutecznie wspierała nasze działania. Podaję wam do tego najłatwiejszy środek kochani współtowarzysze, w braterskiem zaufaniu, iż tę ostatnią ofiarę złożycie na ołtarzu ojczyzny. Przyłóżcie się do tego aby każda Gmina wystawiła jak najszybciej i czedca jednego na dobryn kopci z osiodłaniem uzbrojonego w pałasz w pistolet i pikę, w krótkiej siwej sukmanie, w spodniach tegoż koloru, furaczerce granatowej, chustce na szyi, przytem parę koszul, buty

podkuje długie za kolana, torba na obrok i postronek do furazowania; o to jest wszystko co Wasza gorliwość Obywatelska wypełnić nieomieszka. Pewny, iż zaufaniu jakie w Was Ojczyzna położyła godnie odpowiecie Szanowni współtowarzysze, oczekuje na te nowe zastępy, z którymi pospieszemy tam, gdzie nas BOG, Ojczyzna i sława przodków naszych wzywa. — *Alexander Paschalis Jakubowicz*.

O zaszczytnej dla oręża Polskiego bitwie ieszczę dnia 29 Maja odbytej pod *Rajgródem* w której dowodził waleczny Jenerał *Roland*, dopiero teraz doszedł raport urzędowy. Już niektóre szczegóły tej walki były wiadome, d-mieszczamy te o których nie było doniesionem. W tej całodziennej bitwie poniósł bolesną stratę pułk 19 piechoty: w poległym Podporuczniku *Januszcwiczu*, ofierze niepospolitego męstwa; zostali rannymi Podporucznicy *Wyżpolewski* i *Sybitski*, pierwszy z nich będąc już wprzódy rannym, zaledwie opatrzony szedł powtórnie do boju, gdy 2 g-m strzałem karabinowym przeszyty został. Maior *Jabłoński* otrzymał lekką kontuzję. W dniu tym pułk 7 piechoty linjowej po raz 8my staczał krwawe boje, a pułk 19 chciwy od dawna chztu wojennego, stał się godnym imienia starego pułku. Zdawało się iż wszyscy walczą o pierwszeństwo w odwadze i męstwie, i że każdy żołnierz pojął cel wyprawy naszej, podania bratniej dłoni uciemiężonym od lat 37 *Litwinom* i wywalczenia ich niepodległości. Jenerał prosi aby za odznaczenie się odwagą i męstwem otrzymali, z pułku 7 piechoty linjo: Maior *Kuczborski* krzyż złoty. Kapitanowie: *Pawlikowski*, *Dąbrowski Józef*, *Michałowski* Lud: krzyże złote. Porucznicy *Skulski* i *Kaietan Dąbrowski* krzyże złote. Podporucznik *Tabęcki* Konstanty krzyż złoty. Do posunięcia na stopień Podporuczników: Podoficerowie *Kraszewski*, *Da-*



nielowicz, Plewiński, Skulski. Z pułku 19go pie: linjo: Major Baciarelli krzyż złoty. Podporucznicy: Wyszpolski i Talkowski krzyże złote. Podlicer Margulec, Famburmetr, Brzeziński i Żołnierz Gaiewski Stefan krzyże srebrne. Do posunięcia na wyższy stopień Podporucznik Nasiorowski na Kapitana; Podporucznik Kassyna na Porucznika. Skutki i korzyści tej bitwy są, zabranie około półtoratysiąca niewolnika, między którymi znajduje się 8 officerów niższych i 1 sztabsofficer. Na placu bitwy poległo wabitych; potopionych i rannych kilkaset nieprzyjaciela, a między tymi Jenerał, który z ran odniesionych wkrótce umarł. Wreszcie korpus Sakena tak dalece został rozproszony, że się nie oparł aż w Kownię; spaliwszy most za sobą; najważniejszą zaś korzyścią skutkiem tej bitwy będącą jest ułatwienie przejścia Niemna, które w dniu 6 pod Łączką bez straty jednego człowieka uskuteczniomem zostało.

Na ostatnich Targach Warszawskich płacono za kózec Żyta od zł. 30 do 32. Pszennicy od 37 i pół do 45. Jęczmienia od 26 do 28. Owsa od 21 do 22 i pół. Siana furę iednok: od 8 do 12; parokonną od 16 do 20. Słomy od 6 do 8.

Wyszedł z druku; *Pamiętnik dla zaprawy Rzeczypospolitej etc. przez Jana Ostroroga.* Jest do nabycia w Księgarniach za zł. pol. 2 exemplarz. (Dzieło ważne.) — Wkrótce wyjdzie z pod prasy nader ważne dzieło tyczące się Polski przez Lorda Bruham Wielkiego Kanclerza Państwa Angielskiego. — Dzieło Rymy zbrojne Mikołaja z Pokucia wydane, jest w Księgarni Merzbachai innych, exemplarz na weliuowym papierze po zł. 1 gr. 15, na podleyszym po zł. 1.

(Dalszy ciąg o Szpiegach). *Komitet Rozpoznawczy.* *Łubiński Józef* lat 29 mający, katolik, rodem z Podlasia; w r. 1819 wszedł w służ-

bę wojskową do pułku 4go piechoty, w którym aż do rewolucji ciągle służył, dostąpiwszy stopnia Podporucznika, po rewolucji zaś na Porucznika awansowany, a następnie z powodów poniżanych z kontrolli wykreślony został. W r. 1827 na własne żądanie i zaprotekcją szpiega *Jgrowicza* przygięty został na czynnego Aienta tajnej policji w wydziale *Makrota* i obowiązki te pełnił ciągle aż do rewolucji, pobierając z początku cząstkowe wynagrodzenia wynoszące przeszło 150 zł: na miesiąc, później stała pensja po złp: 210, a w końcu tylko po złp: 100 miesięcznie. Raporta składał *Makrotowi* na piśmie podpisując się zwykle *J. Łuba* czasem *Łubiński*, a niekiedy i bez żadnego podpisu, oddawał te raporta bardzo rzadko; sam bez pośrednio *Makrotowi* częściej zaś przez ręce szpiega *Jgrowicza* u *Alexandra Janhowskiego*, z których ostatni miał umyslnie na ten cel spolecenia *Makrota* naigta w domu *Elert*a obok swojego mieszkania stancją od której ieden klucz był u *Józefa Łubińskiego* drugi u *Makrota*; przechodził więc do tej stancji *Łubiński*, pisywał tam swoje raporta, a napisane chował w umowione miejsce pod płótno pokrywające stojącą tam kanapę i umyslnie do tego w iednem miejscu nieznacznie rozsuniete; stamtąd *Makrot* przychodząc oddzielnie z swoim kluczem, raporta schowane wyjmował a czasem przypuszcisz do tego sekretu *Janhowskiego*, iemu wyjmować i sobie przynosić kazał. Takimi drogami odbieranych przez *Makrota* raportów *Józefa Łubińskiego* przeszło 300 sztuk wynalezionych znajduje się. Obejmują one doniesienia o wszelkich najdrobniejszych zdarzeniach w pułku 4go piechoty a czasem i w innych pułkach, iakoto, o aresztowaniu officerów lub żołnierzy, o officerach oddalających się bez urlopów, o obchodzeniu się wyższych w stopniu z



niuszemi; wskazywał oraz Łubiński wielu oficerów iako zpostępowania swego niemających wielkiej przyjaźni dla Rossjan, donosił również Makrotowi wszystko co tylko gdziekolwiek słyszał, lub od osób znaiomych do Warszawy przybyłych z wiadomości prowincjonalnych lub zagranicznych dowiedzieć się mógł, mianowicie, o pogłoskach i rozmowach po Warszawie kursujących co do ówczasowych wypadków, iakoto: wojny między Rossją i Turcją, sprawy przez Sąd Sejmowy sądzonej i postępowania z więźniami stanu przed i po wyroku tegoż sądu, następnie, koronacji Cesarza *Mikołaja* iako Króla Polskiego, pobicia na ulicy Prezydenta *Wojdy* i wyniku tej zład sprawy. Nadto znaczną ilość raportów *Łubińskiego* zawiera doniesienia szczegółowe o familji Sędziego *Plichty*, to jest opisie w nich *Łubiński*, który w domu *Plichtów* często bywał wszelkie wiadomości i rozmowy, iakie tenże z powodu uwięzienia *Andrzeja Plichty* i dalszego z nim postępowania z ust rodziców jego lub krewnych postyszał, a nawet w przedmiotach interessów domowych i stosunków familijnych. Podobnież żyjąc wznaiomości z *Janem Komitowskim*, Ad: *Zakrzewskimi* i innymi przyiaciółmi domu *Plichty*, wiadomości iakie od nich postyszał raportował *Makrotowi*. W ostatnich czasach przed rewolucją donosił Józ: *Łubiński* o Szkole Podchorążych o rodzonym bracie swoim Podchorążym *Feliksie Łubińskim* i o Podporuczniku *Piotrze Wysockim*. Pod d. 21 Paździer: 1830 donosił *Makrotowi*, a ten raportował wyżej, że tegoż dnia widział się z bratem Podchorążym *Felixem* i z Podporuczn: *Wysockim*, a wskutku tego widzenia się ostrzega aby *Cesarzewicz* dzisiejszej nocy miał się bacznie na ostrożności; raportował także Józ: *Łubiński*, że iak mu się *Wysocki* zwierzył, Podchorążowie w *Łazienkach* rachują na

pułk *Kirasjerów* iż im da pomoc w ich przedsięwzięciu, że Szkoła Podchorążych odebrała wiadomość, iak mu o tem brat *Felix* powiedział, iż zamierzona awantura iaka miała nastąpić w d. 20 Paźdz: o 11 godzi: zrana pod czas parady, nieprzyszła do skutku, że Podchorążowie w *Łazienkach* mają związki liberalne z Akademikami w Warszawie, nakoniec i to donosił, że w d. 21 Paździer: r. 1830 był z matką swoją w *Łazienkach* Królewskich w *Oberży*, gdzie także przyszedł brat iego Podchorąży *Felix* i Podporu: *Wysocki*, z którym rozmawiając dowiedział się iż wczoraj to jest 20 Paźdz: o 10 godzi: wieczór w tej samej oberży byli 2 Podofficerowie z pułku Grenad: Gwardji oczekujący na *Wysockiego*, lecz gdy ten nieprzyszł o 10tej, oddalili się o co *Wysocki* gniewał się i mówił także iż wczorajszej nocy spodziewali się czegoś, a Podchorą: *Łubiński Fel:* dodał, że z tego powodu Podchorążowie mieli się na baczności, że wreszcie *Wysocki* pod czas tej rozmowy powiedział, byle tylko iaka kolwiek klasa ludzi dała się słyszeć, w tenczas mogą być pewni naszej pomocy. W raporcie z dnia 4go List: 1830, wymienia *Łubiński* iakoby słyszane przez siebie zdania różnych osób iż *Cesarzewicz* załagodne sobie postępie ze Szkołą Podchorążych, że wartoby ich łozami przeciwzyć, a Królestwo na Gubernią zamienić. Kiedy *Makrot* Aientów swoich przedstawiał do gratyfikacji podzielonych na Klasy pđług zasług i wartości ich doniesień, *Jozefa Łubińskiego* w Klasse 1ej pod Nro 2 zamieścił. Lubo *Józef Łubiński* ciągle i uporczywie zaprzeczał w indagacji walczące przeciw niemu zarzuty i raportów za swoje nie uważał, gdy jednak weznania *Makrota*, *Jgrowicza*, *Alexandra Jakobowicza*, *Praxedy Jakobowiczowej* żony tegoż do oszu *Łubińskiego* wymówione nie zostały, przez niego w niczemo-



stabilnemi, a nadto w księgach i raportach *Makrota* są liczne dowody iż *Józef Łubiński* Podporu: był jego Aientem czynnym który mu powyżej wzmiankowane wiadomości donosił, nie daie się zaś nawet przypuszczać aby *Makrot* w raportach podówczas swojej zwierzchniej władzy składanych, fałszywie w tej mierze czynił przedstawienia, ile że w owym czasie podobne doniesienia zwierzchniej władzy o usługach *Józ: Łubińskiego* owszem na zaletę dla niego czynione korzystne względy zjednywać nie zaś potępiać go mogło; kiedy wreszcie własnoręczność pisma i podpisów *Józ: Łubińskiego* w raportach powyżej wypuszczonych przez zaprzysiężoną opinią biegłych zprawdzoną została; obok tego wszystkiego zatem zapieranie się *Józ: Łubińskiego* na żaden względ zasługiwac nie może, i z tych przyczyn Komitet Rozpoznawczy uznał *Józ: Łubińskiego* za legalnie przekonanego o należenie do policji tajnej i zasługującego na ogłoszenie i oddanie pod dozór policyjny.

*Kommissariat Wojskowy.* Zwoli Kommissji Rządowej Wojny i stosownie do oświadczenia Komitetu opiekującego się żonami i dziećmi powołanego do obrony Ojczyzny rycerstwa, Kommissariat Wojskowy zawiadania niniejszem osoby do rodzinu wojskowych należące i żążące pobierać płótno do szycia białizny na potrzebę wojska, ażeby się zaopatrywały w świadectwa właściciela domu u którego mieszkają nie tylko stan i sposób prowadzenia się obejmujące, a to nadto pewność w oddaniu roboty żarężające. Takie świadectwa potwierdzone przez Kommissarza Cyrkułu właściwego wizowane będą w wyż rzeczonym komitecie opiekującym przez upoważnionego do tego Sekretarza Komitetu Franciszka Tokarskiego. Bez świadectwa w sposób wyżej opisany złożonego, płótno z magazynu do szycia wydane nie będzie.

*(Dalszy ciąg Rozkazu dziennego z d 1 Lipca).*  
*Ozdobieni ktryżem złotym.* W pułku 3 ułan: Major Zółkiewicz Mar:, Kapitano: Januszewski Samuel i Świeżewski Kar:, Porucz: Wernicki Winc:,

Strzyżowski Piotr i Podpor: Bogusławski Miehał. W pułku 5 ułan:, Kapitano: Betko Jan i Kownacki Konst:, Porucz: Berens Erast i Podpor: Podhorodziński Ludwik. W pułku 6 ułan:, Podpułk: Bialiński Kalet:, Kapitano: Cieciński Stan: i Zieliński Marc:. Porucz: Fredo Ed:, Mikułowski Sew: i Podporucz: Liedke Alexan:. W pułku 8 ułanów: Major Sumiński Dam:, Porucz: Borzewski Kalist i Podpor: Łempicki Felix. W pułku 2 strzel: kon:, Podpor: Wysocki Hipot:. W pułku 4 strzel: kon:, Major Horodziec Józ:, Kapitano: Pulezycki Maciej, Szelechowski Jan. Porucz: Jankowski Mac:, Gołembowski Józ: i Podpor: Witkowski Miehał. W pułku 5 strzel: kon:, Dowódca pułku, Pułko: Zielenka Ben:. Kapit: Narbut Józ:, Tomkowiec Hen:, i Russocki Alexan:, Poruczni: Bobrownicki Józef, Szamioth Aug:, Kornatowski Apoll: i Wrzosek Fel:, Podporu: Kiernicki Kons: i Miłosz Ari. W dywizjonie karabin:, Kapitano: Białoskórski Fr:, Kobyliński Fr:, Poru: Gliński Jg: i Podpor: Reklewski Win:. W pułku 1 jazdy Mazur:, Dowódca pułku Pułko: Byszewski Józ:, Major Jerzmanowski Alo:, Kapitan: Pontner Ed: i Szeimborski Józ:, Porucz: Chobrzyński Józ:, Podporu: Suchorzewski Zachar: i Sztab: Lekarz pułku, Storzynski Stan:. W puł: 2 jazdy Mazur: Major Łuszczewski Fr:, Kapitano: Olszowski Jan i Suchodolski Ad:, Porucz: Bardziński Piotr, Podpor: Nieradzki Marceli, Mniwski Kar:, Kucharski Jan, Grzymała Józ:, Zaborowski Teod:, Badowski Marcel: i Falkowski Antoni. W pułku 1em jazdy Krakusów, Majorowie: Bystrzowski Lud: i Łubieński Kaz:, Kapitano: Wodziński Alex:, Paprocki Mich: i Goczałkowski Józ:, Poruczni: Sawicki Wład:, Wielowiejski Hen:, Podporu: Łabęcki Kar: i Kuden Ernest. W pułku 2 jazdy Sandom:, Podporucz: Szkliński Alexan:. W szwadronie Orła Białego, Major Czarnecki Sewer:. W szwadronie jazdy imienia Tadeusza Kościuszki, Podpor: Dębicki Józ:. Adjutanci 1 korpi: jazdy, Kapit: Kalksstein Winc:, Podporu: Komorowski Jg:, Fredo Hen: i Krzyżanowski Józef, Adjutanci 1 dyw:, Kapitano: Strzemieczny Tom:, Płagowski Ludwik, Adjutant przy Jen: Jagmin, Poru: Tys Ed:. Adjutanci przy Jen: Skarżyńskim, Poruczni: Ożarowski Konst: i Czosnowski Jan:. Adjutant przy Pułkow: Dłuskin, Podpor: Koźuchowski Tadeusz. Z korpusu 2 jazdy, Sztab: Lekarz Trzeiński Lekarz Dywizji Kostecki Piotr, Sztab: Lekarz Frej



Jak.: Doktorowie medycyny i chirurgji. Zienkowski, Brandt Fr.; Malcz Wil.; Janikowski And.; Bierkowski, Placer i Dworzaczek. Lekarze batalionowi. Kwasniewski Jan, Żelazowski Michał i Mrozowski Jan. Lekarz Obw: Skalski, Aptekarz, Maszadro Józ; i obywatel Rutkowski Marcin,  
DONIESIENIA.

W dniu 8 Lipca r. b. między 8ą i 9tą rano w zamku w pierwszej z izb przeznaczonych dla Oficerów Straży Nadzwyczajnej, a w dniu tym z Batalionu 4go pułku 2go Gwadyi Narodowej złożony, wzięty został, chciałbym wierzyć że przez omyłkę, Karabin mały kadecki mający osadę ciemno wisiwno bejcowaną, i dla znaku poniżej cyngla poprzecznie narzuniętą zamek z napisem rossyjskim Sesterbek, steimpel w końcu cienkim do w szrubowania przyrządzony, flintpas szeroki z skóry czarnej woskiem natartej z sprężką w środku, bez guzika, podwójnie z tyłu obita, i haczykiem skórzanym złączony. Wynalazca tego karabinu otrzyma od właściciela onegoż Gwardzisty Czechowicza w pałacu Grabowskiego przy ulicy Miodowej Nro 495 zamieszkałego, nagrody dukatów dwa.

Znalezionej TABAKIERKE srebrną, odebrać można przy ulicy Rymskiej Nr 742 w handlu Osieckiego.

Przy ulicy Żelaznej pod Nrem 1124 w d. 23 Lipca r. b. o godzinie 3 po południu sprzedane będą przez publiczną licytacją: komody, szafy mahonowe, lustra w ramach złotych, kanapy, krzesła, pantaleon i t. p. ruchomości a to za gotowe pieniądze zaraz po przybieciu zapłacić się winne.

Jan Dzięciołkiewicz, K.

Na Podwalu pod Nr 505 jest: do sprzedania KOCZ. Przy ogrodzie Saskim od Żelaznej bramy w domu Nro 413 Lit: F. jest na Iem piętrze 8 POKOJ zastajni i wozownia każdego czasu do wynajęcia.

Potrzebny test NAUCZYCIEL domowy, posiadający kwalifikacyjną zdatność: zgłosić się może do Szkoły wyższej przy ulicy Podwal gdzie jest Cerkiew Grecka Nr 497 Lit: B na 2 piętro.

Intendent Jeneralny Wojska. Na mocy Postanowienia Rządu Narodowego, z d. 6 b. m. i r. Nro 7166 podaje do publicznej wiadomości, iż w d. 21 b. m. i r. w Biórze Intendenta IIlego Wojska, posiedzenia swoje w Pałacu Namiestników Królewskich mającym, odbywać się będzie licytacja o sprzedaż pekelflejszu, w gatunku dobrym i zdrowym, od potrzeby wojska pozostającego. Każdy

mający chęć nabycia takiego, może w większych lub mniejszych partjach zaliczyć, lecz już mniej nad bezczkę, mającą funtów 300 trzysta. Sprzedaż miejsce mieć nie będzie mogła. O wysokości ceny funta tegoż pekelflejszu, przy rozpoczęciu licytacji, wiadomość interesentom przez delegowanego członka do attendowania licytacji udzieloną będzie.

Mieszkając w pobliżności Warszawy i potrzebując na potrzeby domowe LKIEROW i WODEK dobrze dystylowanych, przekonałem się, iż wzięte takowe od P. Adama Lipińskiego dawniej w Grochowie utrzymywałego, a teraz handel podobny na Krakowskim Przedmieściu Nr 411 mający, są bardzo zdrowe i w cenie miernej są do nabycia, o czem przekonawszy się polecam szan: publiczności. J. G.

Prawnie zajęte ruchomości, jako to: kanapy, krzesła, stoły, komody mahonowe, lustra w złotych ramach i t. d. przy ulicy Krakowskie Przedmieście pod Nr 445 w d. 21 m. i r. b. o godzinie 10 z rana, zaś w tymże samym dniu o godzinie 3 z południa także same ruchomości tudzież koni i brzycka, przy ulicy Chłodnej pod Nr 925, oraz w d. 22 Lipca t. r. przy ulicy Orlej pod Nr 807 o godzinie 10 z rana: kanapa, krzesła, lustra, kawa, cukier i inne przez publiczną licytacją sprzedane będą.

K. A. Garbolewski, K.

Dnia 17 b. m. wieczorem, gdy się przewoziła Komora między Poczta a Podwalem zgubiono płaszcz oficerski bez kołnierza, Nowy z popielatą podszewką; płaszcz żołnierski, koszul 3 znakami Wdztwo Kaliskie, pantalonów 3 pary, granatowych spodni par 2, trzewików par 2, siennik poiedynczy i podwójny, dwie białe deki nowe, chustka od nosa i koszula brudna. Znalazca raczy oddać przy ulicy Rynek Nowego-Miasta Nro 333 1sze piętro do Nauczyciela za co oprócz wdzięczności otrzyma nagrodę.

W dniu 19 Lipca pomiędzy godziną 5 i 6 z rana, przechodzący z ulicy Nowo-Senatorskiej przez Trebacką, do pałacu Namiestników, zgubił TABAKIERKĘ złotą matową, w kształcie piąteczki, która była drogą dla niego pamiątką. Łaskawego znalazcę prosi o oddanie tej do Drukarni Kurjera Warszawskiego za przyzwoitą nagrodą.

Dziś rano stopni cieplej 12. Wczoraj w połud: 18.

TEATR NARODOWY. Jutro *Dama Biała*.

TEATR ROZMAITOSCI. Dziś *Panna Putko-wnik. Bankructwo. Aukarki*. (Nowa sztuka na Piątek odłożona).